

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

244. An sine speciali mandato conferre possit beneficia patrimonialia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

n. 19. citatis plurimis. Quia qui donare non potest, nec donanti valet consentire. *l. creditor. c. de donat. inter vir & uxor. l. cùm quis. ff. de reg. jur. & qui consentit donanti rem ipsam donare videtur. l. que dotis. ff. solut. matrim. ubi Bald. col. 3. l. si liqueat. ubi Bald. not. 20. c. de inoffic. donat.* (quos textus citat Sbroz. loc. c. n. 20. & ex eo Pax-Jord. & Azor. loc. cit.) ergo pari modo consentiens collationi conferre videtur, quod nequit Vicarius sine speciali commissione. Sbroz. Pax-Jord. loc. cit. Extenditque responsonem Sbroz. loc. cit. n. 22. & ex eo verbotenus Pax-Jord. l. c. n. 168, ut procedat Episcopo etiam absente, pro quo citat Federic. conf. 264. n. 1. Bertach. de Episc. l. 4. p. 6. tit. de vicar. Episc. n. 16. Selv. tract. de benef. p. 2. q. 14. n. 10. Cuch. instit. jur. can. de vicar. Episc. n. 8.

Quæstio 242. An Vicarius, postquam in concurso elegit magis idoneum, possit eadem vi- gore generalis mandati conferre parochiam, dum ejus collatio spectat ad Episcopum.

R Espondet Fagn. in c. ex frequentibus de Instit. n. 3, affirmativè; sed quod licet Vicarius ex generali mandato facere nequeat collationes voluntarias, seu qua ex mera voluntate conferentis dependent, quia sunt species donationis, possit tamen facere collationes necessarias, ut nominatis Beneficia conferre, presentatos instituere, &c. Quia tunc non exercetur aliqua liberalitas. Unde cum hodiecum necessaria effecta sit collatio Parochialis, quod ad illum qui est electus taquam magis idoneus inter probatos ab Examiniatoribus synodalibus (ut patet ex Concilio Trid. sess. 24. c. 18. verbis illis: & non alteri collatio fiat ab eo, ad quem spectabit illam conferre) sequitur, ut veniat in generali mandato; cum non sit amplius species donationis; ac ita, ut inquit Fagn. loc. cit. n. 8, jam correcta ratio textus cap. fin. de off. vic. in 6.

2. Verum contrarium tradit Garc. p. 5. c. 7. à n. 8, ubi postquam præmisisset n. 8. Rotam in causa sua, nempe Abulensi Parochialis de la calcada l. Febr. 1593, censuisse, quod eris ex eo, quod Parochiales ex dispositione Tridentini sess. 24. c. 18. sint conferendæ magis idoneis repertis, collatio earum sit de justitia & necessaria, adhuc tamen sede vacante non potuisse conferre ex eo capite, quod iste casus non sit in jure expressus, & in collationibus Beneficiorum nunquam capitulum sede vacante succedit, nisi in casibus in jure expressis. Postquam inquit hæc præmisisset Garcias, subiungit cit. n. 8, postea tamen Domini coram Cardinale Blanchero magis terunt in hoc, quod collatio parochialium, etiam hodie, non sit necessaria, quia rotæ radicatur in mera voluntate Episcopi, qui potest abstinere ab illa, & permettere, ut per lapsus temporis jas devolvatur ad superiorem, nec ad eam per alium cogi potest. Quod fundamentum videtur magis iuridicum ex constitut. Pii V. ex qua Episcopo non conferente parochiale in tria sex menses, ejus provisio libera devolvitur ad Papam, quamvis factus esset concursus, & etiam ex approbatib[us] magis idoneus electus. Unde apparet electum ex approbatib[us] magis idoneam non habere jus ad parochiam, nec ei debitam absolútè, ut sic collatio ejus dicti possit necessaria, sed solum Episcopum, si vult conferre, debere conferri uni ex approbatib[us] in concursu quem magis idoneum judicaverit & elegierit. Et si talis magis idoneus haberet eo ipso jus aliquod ad parochiam, non fieret devolutio, &c. Nihilominus tamen, ut habet Garc. cit. n. 90, cum filius patrimonialis in concursu magis idoneus iudicatus habeat jus ad beneficium, & ei absolute debeatur sicut presentato,

ita ut Ordinarius per superiorē possit compelli, ut ei conferatur, videtur collatio verè necessaria & de justitia, & consequenter in ea succedit capitulum sede vacante, & esse longè diversum in parochialibus & in materiis collationis necessariæ & justitiae, appellatio Ordinarii veniet capitulum sede vacante, sicut etiam veniet Vicarius Episcopi; quamvis ad effectum, ut intret alternativa & indultum Cardinalium, dicatur libera collatio; cum fiat sine presentatione & interventu alterius. Id tamen non procedat stante regul. 2. Cancell. reservatoria beneficiorum vacantium sede Episcopali vacante, in qua includuntur etiam beneficia patrimonialia, quæ prævidentur per Episcopum abique alterius præsentatione vel electione, nisi adsit indultum in contrario. Ita ferè Garcias.

Quæstio 243. An Vicarius habens speciale mandatum recipiendi resignationes factas per mutationis gratia, possit absque alio speciale mandato beneficia ex causa permutationis coram se resignata permutantibus conferre.

R Espondeo negant id ipsum Rota decis. 1. de rerum. alias 43. in antiqu. Calderini. conf. 3. de renunti. Roman. conf. 330. n. 5. Felin. in c. auditio. de prescript. n. 13. Staphil. de lit. grat. tit. de variis modis. vacat. ex n. 33. Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. n. 105. & seq. & alii apud Garcias p. 5. c. 8. num. 107. quibuscum sentit Sbroz. l. 2. q. 71. n. 9.

2. Affirmant è contra Garc. loc. cit. n. 104. juncta n. 108, citans Dominic. in c. fin. de off. Vicar. in 6. n. 10. Corai. p. 2. c. 8. n. 2. Zechum. de benef. & pens. c. 2. Item Ventrigl. tom. 2. annos. 14. §. 1. n. 11. citans Gemin. in c. final. de off. Vicar. in 6. n. 10. Bellam. decis. 94. col. 2. Paris. de resignat. l. 7. q. 14. n. 62. Nixi hac ratione, quod collatio illa non sit voluntatis & libera sed necessitatis, & quia verisimile est, quod Episcopus dando potestatem recipiendi resignationes ex causa permutationis voluerit (erit id non exprellebit) dare potestatem faciendi collationem, quæ necessario illis fieri debet, maxime quia in permutatione eodem contextu solita admitti ut iusque renunciatio, & pariter fieri utriusque collatio.

Quæstio 244. An Vicarius sine speciali mandato conferre possit beneficia patrimonialia.

R Espondet affirmativè Garcias loc. cit. n. 109. in fine ex eodem fundamento, nempe quod necessario facienda collatio tali personæ, adeoque non sit libera & voluntatis. Et sic in terminis beneficiorum patrimonialium tenuissi Rotam, in Calagurit. beneficij de ascarya. 17. Maij. 1596. testatur Garc. p. 5. c. 7. n. 89. In qua decisione dicitur quoque illam in proposito dici collationem necessariam; ad quam Episcopus tenetur & potest compelli, & quæ incipit à tertio, ut à patrono; non autem, quando totus actus dependet ab illius potestate.

2. Negat è contra Gonz. ad regul. 8. q. 9. §. 1. n. 78. nixus contraria ratione; nempe quod collatio talium beneficiorum sit adhuc libera. Pro quo n. 75. citat Achill. de Graff. decis. 5. n. 1. & 3. de privileg. Put. decis. 162. n. 3. l. 2. Rotam in Abulensi parochialis 12. Jun. 1594. & sic consequenter tradit Gonz. l. c. n. 77. ob dictam rationem (quia nimisrum talis collatio est libera) non posse Capitulum sede vacante aut ejus Vicarium conferre ieiustmodi beneficia patrimonialia, ut collationem tam factam à capitulo sede vacante nullam declaratam fuisse à Rota in Calagurit. benef. de Arcaya. 26. April. 1596.

Quæstio